

(nelektoriran magnetogram oddaje)

INFO TV, 25.11.2009, VROČI STOL, 20.00

Pozdravljeni v oddaji Vroči stol z Vladimirjem Voduškom.

VLADIMIR VODUŠEK: Spoštovane gledalke, spoštovani gledalci dober večer. V vladni koaliciji je spet vroče. Decembra je napovedan nov vrh koalicije na katerem bo govoru tudi o uresničevanju in smiselnosti koalicijske pogodbe. Nocoj bomo tudi o tem govorili z gostom, ki je koalicijsko pogodbo postavil pod vprašaj, Gregorjem Golobičem. Predlagam pa, da za začetek pogledamo prispevek.

NOVINARKA: Ker poslanci prejšnji teden niso podprli predloga o nezdržljivosti poslanske in županske funkcije, čeprav je to zapisano v koalicijski pogodbi, se je predsednik Zaresa Gregor Golobič na sobotni konvenciji stranke v Celju vprašal o smislu pogodbe.

GREGOR GOLOBIČ (predsednik Zares): To je škandal o katerem bomo še resno govorili in ki bo to koalicijo postavil pred resno preizkušnjo.

NOVINARKA: Z Golobičem se je strinjala tudi vodja poslanske skupine in predlagala, da se na zahtevo Zares skliče koalicijski vrh.

CVETA ZALOKAR ORAŽEM (vodja poslanske skupine Zares): Ko izpostavimo kdaj bo prišel nek zakon, ki bi moral slediti neki zavezi iz koalicijske pogodbe, enostavno ugotavljamo, da se na tem ne dela.

NOVINARKA: V pismu koalicijskim partnerjem so v Zaresu zapisali, da koalicija ne more uspešno delovati, če se bo kot princip njenega funkcioniranja uveljavila metoda, da vsak koalicijski partner iz sporazuma jemlje tisto, kar je v danem trenutku komu po volji. Koalicijske stranke pa so zaskrbljene tudi zaradi razmer v DeSUS-u. Zadnje razprtije v Stranki upokoјencev so se začele z imenovanjem Henrika Gjerkeša na mesto ministra za lokalno samoupravo. S tem se nista strinjala poslanca Vili Rezman in Franc Žnidaršič. Slednjega je podpora Rezmanu stala tudi mesta vodje poslanske skupine, zaradi sporov v DeSUS pa lahko koalicija izgubi tudi kak poslanski glas v parlamentu.

GOLOBIČ: Nikakor ne želim v ničemer komentirati ali se vmešavati v notranje zadeve samostojne politične stranke kot je DeSUS, da pa je za koalicijo pomembno vprašanje ali bo imela podporo dveh poslank, poslancev več ali manj.

ALEŠŠ ZALAR (minister za pravosodje, LDS): Vsaka koalicija je po svoje naporna. Vse politične stranke se ves čas borijo tudi za, bom rekel, politični prestiž na parketu. To je normalno. Pomembno je, da seveda nihče ne prestopi meje, kjer sodelovanje ni več možno in jaz mislim, da smo še daleč od tega.

VODUŠEK: Seveda k sodelovanju vabimo tudi gledalke in gledalce in sicer z vprašanjem ali bo Gregor Golobič kdaj predsednik vlade. Gospod Golobič, razmere v koaliciji ste ocenili bolj kritično pravzaprav kot recimo danes opozicija po letu dni vladanja.

GOLOBIČ: To nikakor ne drži. Najprej imam pa jaz vprašanje. A smem tudi jaz odgovoriti na to vaše vprašanje?

VODUŠEK: Izvolite, izvolite.

GOLOBIČ: Me ne zanima ta funkcija. Nikoli me ni, tako da je vprašanje zgolj hipotetično in v kratek čas in zabavo. Sicer pa vi ste na začetku, pred tem klipingom pravzaprav izjav, omenili, da naj bi Zares, oziroma jaz, postavili koalicijo pod vprašaj. To ne drži. Mi smo opozorili, da so postavili koalicijo pod vprašaj tisti, ki so glasovali v nasprotju s tistim kar piše v koalicijski pogodbi, v nasprotju s tem kar je bilo dogovorjeno na vseh ravneh koalicije, kar je bilo usklajeno, kar je bilo potem tudi v parlamentarno proceduro vloženo. To so tisti, ki so postavili koalicijo pod vprašaj. Mi smo tukaj na strani koalicije, če lahko tako rečem. V tem smislu sem zadovoljen, da je na včerajšnjem sestanku, danes je tudi javno potrdil, predsednik vlade, predsednik SD-ja in tudi vodja koalicije Borut Pahor, pripoznal, da je to se zgodilo nekaj kar se ne bi smelo zgoditi in da bo se osebno zavzel, da to napako koalicija popravi, da ta korak, ki je pomemben za boljše delovanje parlamenta, za bolj transparentno pravzaprav konkuriranje med različnimi kandidati na volitvah, torej nezdržljivost županske in poslanske funkcije, da se to uresniči, ker je to majhen korak, majhna preizkušnja v primerjavi z bistveno težjimi, ki so še pred to koalicijo in zato, ker želimo, da bi koalicija bila uspešna, smo opozorili, da je to, ker je to prvi tak primer, potrebno mu posvetiti dolžno pozornost in 4. decembra se bo to zgodilo.

VODUŠEK: To se pravi v bistvu ne nameravate izstopiti iz koalicije. Cveta Zalokar Oražem je govorila tudi o odhodu iz koalicije.

GOLOBIČ: Jaz je nisem tako razumel. Ona je ravno zahtevala vrh koalicije, kjer bi se predlagala in sestanek, kjer bi se pogovorili o tem kako bomo delovali naprej, ne kako bi se razšli in odziv vodje koalicije, če lahko tako rečem, Boruta Pahorja je bil pozitiven. Mi smo s tem odzivom zadovoljni in 4. decembra se bomo pogovorili tako o tem vprašanju, kot vprašanju volilnega sistema, regionalizacije Slovenije in drugih projektih, ki so pomembni za Slovenijo.

VODUŠEK: Kakšen je pravzaprav vaš odnos z Borutom Pahorjem po letu dni? Nekako zdi se, da se tolerirata en drugega in to je pravzaprav edini komentar.

GOLOBIČ: No jaz mislim, da je najin odnose zelo korekten. Jaz mu pripoznavam v celoti, kar ni težko, ker je njegova vloga v resnici najodgovornejša in je v najtežjem položaju od vseh, tudi njegov vložek, če lahko tako rečem, njega celega, samega v celoti je tak, da mu je treba priznati in pogum in pripravljenost, da si je to breme naložil. Tako da v tem smislu mu poskušam po najboljših močeh, v skladu z izkušnjami ki jih imam iz preteklih let, tudi ko sem spremljal delovanje kakšnih drugih vlad, pomagati, svetovati, podati svoja mnenja, ki jih upošteva ali ne upošteva, to je njegova odločitev. Sam se glede tega povsem odprt, moje pripombe so vedno dobronamerne, komunicirava zelo korektno in imam tudi po drugi strani njegovo podporo pri ključnih projektih, ki jih izvajam na ministrstvu, tako da tukaj ne gre za toleranco, tukaj gre po mojem prepričanju za zelo dobro sodelovanje.

VODUŠEK: Kako pa odgovarjate recimo nekaterim kritikom, oziroma analitikom, da je čedalje bolj jasen motiv, ki gre v smeri zamenjave Boruta Pahorja na čelu izvršilne oblasti, oziroma levece? Recimo to se pogosto pojavlja v zadnjem času.

GOLOBIČ: No, moj odgovor je, da gre za slabe analitike, tako da tukaj o ničemer takšnem v koaliciji ne razmišljamo, niti znotraj naše stranke ne, verjamem, da tudi ne znotraj drugih koalicijskih strank. Dejstvo je, da je vlada prevzela mandat v zelo težkem obdobju, prvič zaradi zunanjih objektivnih okoliščin in drugič zaradi zgrešenih potez mnogih preteklih vlad, da ne bo nesporazuma, ne samo

prejšnje vlade Janeza Janše, ki je sicer tu prispevala pomemben delež in da nobena vlada ne more računati, nobena koalicija, da bi iz tega mandata izšla na nek način nepoškodovana ali pa z nekim, z neko podporo na katero bi lahko računala vnaprej. Tudi se ne sme s tem obremenjevati kaj se bo zgodilo leta 2012, ker če bo imela to običajno strankarsko računico, potem ne bo koalicija storila tistega kar se od nje pričakuje, kar ne bo nagrajeno s kratkoročnimi volilnimi rezultati, je pa nujno, če naj Slovenija ne zamudi priložnosti o kateri se govori, da je povezana s krizo, vendar to velja samo, če v resnici tudi narediš odločilne in odločne poteze. Borut Pahor kaže zaenkrat to voljo, pripravljen je iti v konfrontacije tako kot se je izpostavil osebno in do konca s pripravo in s podpisom arbitražnega sporazuma s Hrvaško, o tem bova verjetno govorila tudi v nadaljevanju, sem prepričan, da bo pripravljen, tudi ko bo šlo za te resne strukturne reforme, stopiti za vlado, stopiti za posamezne ministre predlagatelje in stopiti za koalicijo, ki kot sem rekel, od katere se ne pričakuje, da bo všečna, ampak da bo naredila stvari, ki so jih mnoge druge vlade, ki so, bom rekel, podcenjevale težave v katerih Slovenija strukturno je in ki niso rešljive čez noč, ko bo ta koalicija se tega resno lotila.

VODUŠEK: Na zaprtem sestanku koalicije sta imela tudi kar, zdaj ne vem, spor s Karlom Erjavcem. Vi ste poudarili, da je to dogajanje v DeSUS-u tudi koalicijski problem, gospod Erjavec pa vam očita, da sta Žnidaršič in Rezman izpostava Zaresa in da jih pač vzamete k sebi.

GOLOBIČ: No jaz te izjave ne poznam, res pa se mi zdi, lahko samo obžalujem, da bi predsednik neke stranke na tak način odslavljal na primer Franca Žnidaršič, ki je, bom rekel, konstanta DeSUS-a, njegov simbol pravzaprav skozi celotno DeSUS-ovo zgodovino in je bistveno prispeval k temu, da bi ga pošiljal v neko drugo poslansko skupino ali stranko, še posebej ker je sam izjavil, da namerava ostati član DeSUS-a kar je vredno tudi občudovanja v teh pogojih. Vsakršni namigi o tem so nesposobni, nespodobni do obeh poslancev, torej gospoda Rezmana in gospoda Žnidaršiča, enako tudi do stranke Zares, ki ničesar takšnega ne namerava, niti se s tem ne ukvarja, tudi bom rekel na zaprtem sestanku na katerega se sklicujete ni bilo nič drugega kot samo razčiščenje morebitnih napačnih interpretacij tega kar se jaz na primer prejšnji večer dejal na Odmevih, kar ste tudi citirali v oddaji in kar je potem komentiral gospod Erjavec, ki po mojem prepričanju ni videl posnetka, ker je bil tisti dan v Bruslju. Jaz sem mu jasno povedal, kot sem povedal že v tisti izjavi, notranja stvar DeSUS-a je kako urejajo razmerja med svojimi člani, poslanska skupina pa je nekaj kar sodi v državni zbor, je temelj koalicije, podpora vsakega poslanca je pomembna, ta koalicija nima izdatne večine in zato nam ne sme biti vseeno če sta dva poslanca iz razlogov, ki jih nisem komentiral, v situaciji ko morda ne bosta več podpirata te koalicije, če pri glasovanju o proračunu. To pa je problem, ki je zadeva koalicijo kot celoto, ki bom rekel mora skrbeti tudi mandatarja te koalicije, saj je njegova podpora pravzaprav odvisna od skupnega seštevka in če se bi koalicija začela na ta način pravzaprav krušiti, slabiti, bi lahko postavljeno bilo pod vprašaj tudi njegovo mandatarstvo, tako da jaz sem apeliral s svojo izjavo predvsem na to, da se morda strasti umirijo in da poskušamo narediti vsem da koalicija ohrani tisto podporo med poslankami in poslanci, ki jo je v državnem zboru dobila na začetku.

VODUŠEK: Dobro, zdaj seveda glasovanje o županih, poslancih je znano. To se pravi ta zakon ni bil sprejet, ampak kaj je pravzaprav v ozadju tega vašega prizadevanja, da pač župani v naslednjem mandatu niso poslanci. Gre za kakšno politično špekulacijo, recimo da, znano je da ima SLS največ županov in da imajo desne stranke mogoče več županov. A je tu kakšna špekulacija za to, da pač nasprotujete temu?

GOLOBIČ: No, upam, da zaradi vaše izjave ne bo prizadeta stranka SDS, ker je očitno ne štejete med desne stranke, za levo se pa verjetno sami tudi nimajo odkar so se preimenoval iz socialdemokratov. Oni podpirajo namreč to spremembo, da bi se to nezdržljivost pravzaprav odpravilo, s tem so se trdili v prejšnjem mandatu. Že več vlad je to poskušalo, tako da tu ne gre za nek projekt neke stranke v tem mandatu, ampak za ponoven poskus narediti nek korak, ki pomeni izboljšanje na eni strani volilnega sistema v smislu izenačitve možnosti vseh kandidat in kandidatov, katerekoli stranke in na drugi strani prispevati k temu, da bo državni zbor sposoben se resno in poglobljeno ukvarjati v večji meri tudi z vprašanji, ki so bolj dolgoročno strateške narave, ko gre za razvoj Slovenije. Dejstvo je, da imajo v sedanjih sestavah parlamenta in ta situacija se na nek način, kot mnogi ugotavljajo, sploh tisti, ki so že več let, več zaporednih mandatov v parlamentu, da sposobnost parlamenta, da se ukvarja s temi res pomembnimi nacionalno važnimi vprašanji, kar pritiče nacionalnemu parlamentu, ker to ni zbor lokalnih interesov. Nacionalni interes je vendarle še nekaj kar je nad tem in mimo tega. Tu imamo manjko, na to je treba misliti tudi skupaj z ukinitvijo volilnih okrajev, ki so druga hiba. Dejstvo pa je, da je slovenska ustava v mnogočem se zgledovala po avstrijski ali po nemški ustavni ureditvi in tam imajo strogo ločeno funkcijo župana in poslanca. Pri nas se to ni zgodilo v samem začetku, zdaj pa je težko, ker je toliko županov zaradi špekulacije strank v preteklosti, da so tisti, ki prinašajo glasove na volitvah tudi v parlamentu in imajo tu pravzaprav neko težavo, da glasujejo o samih sebe. Jaz nisem slabega mnenja, da ne bo nespornost o kvaliteti poslank in poslancev, ki so tudi župani ali županje. Oni prispevajo k dobrim odločitvam parlamenta, ker so poznavalci problematike lokalne samouprave, problematike uresničevanja državnih predpisov na lokalni ravni, mnogih stvari, ki so zelo važne, vendar za parlament to ni dovolj. To je dobro, to je pomembno, je važno, ampak parlament mora biti sposoben biti razpravljati še o mnogočem drugem in tukaj želimo okrepiti, to ni interes ene stranke, to je interes vseh tistih, ki se zavedajo, da bo Slovenija morala vleči v prihodnje bolj korenite poteze, samo razprava o proračunu, ki se vsako leto odvija vam pokaže, da je žal velika večina poslanskih pripomb namenjena reševanju neke lokalne problematike, ki je važna, ampak s tem se vendarle funkcije parlamenta ne izčrpa in v sistemu kjer, če dodam še ta argument, kjer so meje volilnih okrajev pogosto enake kot so meje občin, so župani tistih občin v nepravilni pred vsemi drugimi kandidati.

VODUŠEK: Dobro, če pustiva to vprašanje županskega lobija. V parlamentu zdaj, gospod Rozman mislim, da vam je v Financah Miro Rozman, vam je očital, da ste v bistvu zaostriili to politično retoriko, zaradi nekkih drugih momentov, da je to zgolj pritisk na Pahorja, oziroma na SD, da vam pustijo priti do Telekoma, oziroma da gre zgolj za neko drugačno ozadje, kot pa dejansko kaže. Kaj pravite na to?

GOLOBIČ: Prej sem komentiral slabe analitike, gospod Rozman niti to ni, tako da njegovi zapisi se mi ne zdijo pravzaprav vredni posebnega komentarja. On je bil državni sekretar za telekomunikacije, postavljen tja s strani Marjana Podobnika. Povzročil je, da je v najboljšem zgodovinskem trenutku, ko so bile cene delnic Telekomov najvišje v zgodovini, z zanič pripravljenim razpisom s katerim bi bil slovenski Telekom na preglednem mednarodnem razpisu privatiziran, da je ta razpis propadel in je s tem povzročil največjo škodo slovenskim telekomunikacijam, tako da vse drugo je pravzaprav nek poskus diskvalifikacije, ki si ga je on v časopisu Finance, ki je radodarno njemu in Stanislavu Kovaču na primer, ki je drug primerek iste vrste, ponujajo prostor za tovrstne diskvalifikatorske pohode. On je bil eden od protagonistov, bom rekel insinujacij, ki jih je, bom rekel, stranka SDS leta 2004 na izrednih sejah razširjala. Potem so ga za nagrado imenovali za predsednika nadzornega sveta Telekoma in ga od tam tudi sami odslovili, ker so videli preprosto, da ni sposoben opravljati tega dela, tako da tu več kot ene take zelo nizkega poskusa diskreditiranja ni zaznati, argumenta pa prav nobenega.

VODUŠEK: Ampak vendarle se zdi, da se vam nekako politični prostor zožuje na večih področjih, tudi stranki, oziroma in da vas nekako Pahorjev SD drži na neki distanci, če tako rečem?

GOLOBIČ: Glejte, vloge so razdelili volivke in volivci lansko leto na volitvah. Zelo jasno je bilo katera stranka je dobila mandat, katera ima tudi izrazito vodilno vlogo v koaliciji zaradi svoje velikosti, ki izhaja iz volilne podpore, katera stranka je druga, tretja in četrta v koaliciji, čeprav so med drugo, tretjo in četrto razlike manjše. Stranka Zares je druga stranka po velikosti v tej koaliciji, na volitvah je doživela za praktično vse velikanski uspeh. Sam mislim, da bi bil ta še večji, če ne bi na koncu vendarle šlo za to izbiro mnogih volivk in volivcev ali Pahor ali Janša, še lahko tako poenostavljeno rečem in je do nekega prelivanja glasov prišlo, ampak to ni pomembno. Pomembno je, da se je zamenjava, po mojem prepričanju, zelo škodljive oblasti, zgodila in odtlej stranka Zares nima nobenih težav pripoznati dejstva, ki se je zgodilo na volitvah. Jaz sem mnogokrat v stranki kolegom povedal, da bo stranka s tem, ko se je odločila, tako na začetku svoje poti, kakorkoli je že ta bila uspešna, mimogrede stranka Zares je tudi edina stranka, ki je na novo prišla v Evropski parlament s svojim poslancem. To ni uspeli nobeni drugi, so kvečjemu ohranile policije, ki so jih imele tam, da bo stranka skozi ta mandat, z odločitvijo, da gre v vlado, naredila nekaj kar ni dobro za samo stranko, o tem ni nobene dileme, nima pa stranka nobene pravice egoistično razmišljati in uživati lagodno v opoziciji, ampak je dolžna tiste obljube, ki jih je dala v času svojega nastanka, volilne kampanje, uresničiti po najboljših močeh, zavedajoč se, da kot druga stranka bomo, bom rekel deležni pohval v bistveni manjši veri kot vodilna stranka, ampak spet stranka Zares se od drugih razlikuje tudi po tem, da ji tovrstna strankarska računica ni najpomembnejša na svetu. Mi bomo na koncu mandata in tako je izzvenela tudi sobotna konvencija, zadovoljni, če bomo uspeli čim več tistega kar smo obljubili uresničiti, ne pa komu se bo to štelo. Zato smo tako občutljivi za uresničevanje koalicijske pogodbe.

VODUŠEK: Zdaj bili ste drugi človek Drnovškove vlade, oziroma ...

GOLOBIČ: Stranke.

VODUŠEK: ... oziroma stranke, zdaj ste tudi v tej koaliciji drugi človek. Kako bi ocenili svojo pozicijo?

GOLOBIČ: Ne, ta koalicija pravzaprav te hierarhije nima, sem prvi človek stranke Zares, v koaliciji pa ima enega vodjo, če lahko tako rečem, to je predsednik vlade, predsednik največje stranke Borut Pahor, potem smo pa enakopravno razporejeni kot partnerji v tej koaliciji, tako jaz kot Katarina Kresal in Karl Erjavec, tako da tu ne gre za to rangiranje in se s tem pravzaprav sam nisem v nobenem trenutku ukvarjal.

VODUŠEK: Kako pa recimo ocenjujete zadnje ankete javnega mnenja, ki niso najbolj naklonjene recimo stranki. Zdaj Pahorjeva stranka je vendarle dobila več glasov po teh javnomnenjskih anketah kot obe sestrski stranki, Liberalna demokracija in pa Zares. Tudi vaš rating ni najboljši v zadnjem času.

GOLOBIČ: Ne bi rekel, da gre za sestrski stranki, vsaka ima svoj profil, svoj program. Razumljivo je, da je zelo veliko volivk in volivcev, ki so šli na volitve, o parlamentarnih volitvah govorim leta 2008, v jeseni in so dale podporo posameznim strankam, se po volilnem času kot se vedno zgodi, umaknili v ozadje, se ne opredeljujejo več, število neopredeljenih se je povečalo in to so predvsem tisti volivci, ki so na nek način bolj zahtevni, pa ne v nekem vrednostnem smislu, ampak bolj zahtevni, da ne želijo biti pripadniki, privrženci, podporniki neke politične opcije kar tako, ampak se pred vsakimi volitvami na podlagi lastne presoje, ki je zelo pogosto tudi medijska prizadevanja, da bi ta presoja se tako ali

drugače zamaknila, nimajo velike teže, ker gre za ljudi, ki si znajo ustvariti lastno mnenje, se potem na koncu odločajo. To se je zgodilo, zato je rating pravzaprav vsem strankam, razen dvema velikima oponentoma v smislu velikosti padel. Pri stranki Zares evidentno gre tudi za posledice te, bom rekel, silovite in nesorazmerno brutalne medijsko politične gonje, to je razumljivo in lahko bi nasprotno sklepali, da je volilno telo stranke Zares trdoživo, da so posledice te, pravzaprav neubranljive atake bile samo takšne. Vendar, kot sem rekel, s tem se ne obremenjujemo, imamo program, ki mu sledimo, pri njem bomo dosledni, zato smo šli v koalicijo, ne ker bi si kdo želel biti minister ali kaj podobnega in na koncu nas bodo sodili po naših delih in ta sodba kot bo izrečena bo merodajna.

VODUŠEK: No vsekakor imate podporo stranke, to se je pokazalo na sobotni konvenciji, ko so glasovali tudi o vaši zaupnici. Mislim, da je bil to eden odločilnejših momentov v vaši karieri, zdaj ta podpora stranke, ki stoji pravzaprav za vami je odločilna zdaj za vas v tem trenutku.

GOLOBIČ: No stranka Zares je edina stranka, ki svoje članstvo jemlje do te mere zares, da nima kongresov z delegatskim sistemom, kjer bi se preko te transmisije lahko vplivalo na voljo članstva. Tudi je edina stranka, kjer se predsednika stranke voli neposredno. Vse članice in člani volijo po pošti, neposredno, tajno o predsedniku stranke. Tako sem bil izvoljen jaz, tako bo izvoljen moj naslednik, moj mandat se izteče prihodnje leto, imamo triletni mandat v stranki in preverjanje, vsakoletno preverjanje na zboru vseh članic in članov zaupanja predsedniku in širšemu vodstvu je povezano z glasovanjem o tem mojem poročilu in načrtu za prihodnje leto. Ta podpora se je zgodila, sem pa že v mesecu juniju, ko je bila ta znamenita afera na vrhuncu, se obrnil prav na vse članice in člane stranke s posebnim pismom, kjer so imeli možnost na enak način kot so volili, torej s tajnim neposrednim izrekanjem se odločiti o moji zaupnici, oziroma sprejeti odločitev glede tega ali vztrajam ali ne in tudi takrat je bila podpora več kot 90 odstotna. Udeležilo se je tega glasovanja več kot 1200 članic in članov, so se odzvali v tistem času, to je celo več kot jih je bilo v soboto na konvenciji gre pa za odločitev v času junija, ko se je marsikaj samo slutilo o kontekstu te afere in za odločitev zdaj konec novembra, ko je veliko več dejstev znanih in predvsem ko tisti, ki so afero sprožili, ki jim zmanjkuje sape, ko bi bilo treba stvari preiskati, zbrati dejstva, pa naenkrat tega interesa nimajo več, tako ga jaz kažem še največ in to največ pove o vzrokih in motivih te afere.

VODUŠEK: No o tem govorila. Samo še eno vprašanje. Bi imel v zvezi s tem, zdaj gospoda Lahovnika ni bilo na tej konvenciji, to so mnogi razumeli kot neko distanciranje od zadev, ali od vas ali od Zaresa, ker v bistvu ta argument, da pač čuva otroke ni bil najbolj prepričljiv.

GOLOBIČ: Poglejte je, ima, kot je znano, ženo zdravnico, ki je prejšnji dan, oziroma tisti dan dežurala. Sam tudi ni veliko doma, sam se je odločil, da otrok ne bo pripeljal na konvencijo, kar mu je škodilo v plus, ker so še vendarle mladoletni in sam ne bi tega posebej dramtiziral. Z njim dobro sodelujeva, res pa je in to je javno v več intervjujih zelo odkrito povedal, da je na resorju, ki ga pokriva, ministrstvo za gospodarstvo, polno angažiran, da želi vse svoje moči dati na razpolago vladi in se v tem smislu tudi sicer v stranki skoraj ne angažira. Tudi na primer sej drugih organ stranke se udeležuje le poredko, ne samo te konvencije, tako da ne gre za nič novega, za neko gesto, ki bi nastala v tem trenutku, ampak za nekaj kar se je odločil potem, ko je stežka in ne brez velikega prepričevanja, vendarle sprejel izziv biti minister za gospodarstvo v tako težkih časih.

VODUŠEK: Dobro, o ambicijah gospoda Lahovnika, pa tudi o tem kaj se dogaja na kadrovskem področju, predvsem okrog Ljubljanske banke in drugih zadev pa po oglasih. (oglas) Pozdravljeni

ponovno v oddaji Vroči stol. Zdaj ostala sva pri gospodu Lahovniku. Zdaj mislite, da ima gospod Lahovnik kakšne ambicije nadomestiti vas pri vodenju stranke Zares?

GOLOBIČ: S tem bi me zelo osrečil, kako naj rečem. Jaz sem kot veste, ker ste spremljali takrat te dogodke, ko se je ustanavljala stranka Zares iz društva v jeseni 6. oktobra 2007 leta, se trudil dolgo časa, da bi ga prepričal da postane on predsednik stranke. Za to se ni odločil, nasprotno, prepričeval je mene, tudi drugi, jaz pa sem na koncu se pustil prepričati zavedajoč se, da to niti za stranko ni najboljše, takšno je bilo moje mnenje, nikakor niti, še manj pa zame, ker sem tako ali drugače na nek način očitno izbrana tarča tistih, ki pri svojem diskreditatorskem delu ne izbirajo sredstev. Ampak kakorkoli že, zavestno sem se za to odločil, vzel v zakup, zdelo se mi je pomembno, da nastane nova politična stranka in pomembno prispeva k temu, da se neka avtoritarna politična opcija, ki je uničevala sistematično Slovenijo, zamenja. In to je zgodilo in stranka Zares ima to, če lahko tako rečem patetično, malo zgodovinsko zaslug. Ni pa s tem njeno poslanstvo izčrpano, niti slučajno. S tem so vzpostavljeni pogoji za to, da bi slovenska politika, bom rekel, zmogla nasloviti vprašanja, ki so razvojne narave in dolgoročne narave in to je naša naloga. Če lahko samo kar se tiče Mateja Lahovnika. On o tem, on je sam povedal pred dnevi v enem intervjuju, da teh ambicij nima, tudi glede vodenja vlade, če se ne motim, podobno kot vaše vprašanje je bilo zastavljeno tudi tam in v zvezi z njim ...

VODUŠEK: Janez Janša ga je ravno zadnjič tu omenjal kot enega od možnih ljudi, ki naj bi prevzeli mandatarsko funkcijo, poleg Zorana Jankoviča.

GOLOBIČ: No, po naslednjih volitvah, če stranka zares dobi mandat, bi bila to ena od stvari, redkih stvari s katerim bi se midva z Janezom Janšo lahko strinjala.

VODUŠEK: Dobro, zdaj če greva naprej, če uporabiva še eno zadevo gospoda Lahovnika in sicer en intervju, mislim, da v Dnevniku, kjer je on dejal, da je v bistvu ta diskreditacija vas, v tej aferi o kateri bova kasneje govorila, prišla prav iz vaših vrst, ne iz opozicijskih vrst. Iz ljudi blizu vas, od ljudi blizu vas ali pa strank v koaliciji.

GOLOBIČ: Mislim, da je hotel predvsem poudariti ali pa je izhajal pri tej izjavi iz vse bolj očitnega dejstva, da je bil bivši predsednik uprave Nove Ljubljanske banke, ki je blizu eni koalicijski stranki, ta se je, bom rekel, od kakršnekoli vloge pri tem javno distancirala in k temu jaz ne bi nič dodajal, da je sklepal iz tega, da je bil on tisti, ki je pravzaprav to izvirno dezinformacijo, te prirejene dokumente banke o domnevno nezavarovanih kreditih podjetja Ultra in nekaterih drugih podjetij, najprej se je reklo, da je 21 milijonov nezavarovanih kreditov, potem se je reklo, da je 5 milijonov nezavarovanih, zdaj pravijo, da je 5 milijonov slabo zavarovanih. Tako je gradacija te afere se dogaja in kopni, vedno bolj kot en spomladanski sneg. No očitno je te podatke pridobil, interna preiskava po informacijah, ki jih imam v Novi Ljubljanski banki je to pokazal, da je to pridobil on in očitno prirejeno je od tam prišlo naprej. Potem pa je svojim, če lahko tako rečem, operativcem v nekaterih medijih to posredovala stranka SDS in z veliko aktivnostjo bivšega ministra za gospodarstvo Andreja Vizjaka.

VODUŠEK: O tem bova sicer še govorila, zdaj če ostaneva pri Ljubljanski banki. Tam je v bistvu nastal ta velik, prvi spor velik v koaliciji. Vi ste nasprotovali imenovanju Draška Veselinoviča in potem stvar se je pa zaostрила pri podaljšanju, oziroma pri prvem tem reprogramiranju kreditov Bošku Šrotu in iz tega je pravzaprav ta velik konflikt izšel.

GOLOBIČ: Samo, če smo natančni moje izjave niti ene boste ne našli, pa tudi ne kogarkoli drugega v stranki Zares, tudi ne Mateja Lahovnika, ki bi v kateremkoli trenutku izrekel svoje nasprotovanje, da bi Draško Veselinovič lahko postal predsednik uprave Nove Ljubljanske banke. Zelo natančno smo povedali, o tem smo se tudi znotraj koalicije predhodno pogovarjali, jaz sem razumel, da smo se tudi dogovorili, da bo se odločalo na bolj transparenten način, torej na podlagi javnega razpisa in protestirali smo proti temu, da se to ni zgodilo, tako da to se mi zdi pomembna (manjka beseda) ni šlo za neko osebo, šlo je za princip, ki ga poskušamo dosledno uveljavljati na vseh področjih. Minister Lahovnik, ki pokriva resor, kjer je kar nekaj gospodarskih družb pod njim če lahko tako rečem, dosledno uveljavlja načelo javnega razpisa in tam je šlo izključno za to. Reprogram je bila seveda močna vsebinska tema, v trenutku hude krize, v trenutku vedno bolj zaostrenih razmer, vedno večjih težav podjetij, realnih podjetij s tisočimi zaposlenih, z sredi razvojnih projektov, sredi poskusov ohranjanja svojega mesta na zahtevnih trgih, so ta podjetja začela imeti vedno večjo težavo pri pridobivanju likvidnih sredstev v bankah in istočasno je največja banka čutila za potrebno reprogramirati kredite, ki so bili namenjeni izključno lastniški konsolidaciji, v tem primeru konglomerata Pivovarne Laško. Temu smo se v stranki Zares uprli, tu smo dejansko postavi stvari na nož in če vlada takrat ne bi sprejela naše zahteve, da jasno zavzame stališče tudi kot največja lastnica Nove Ljubljanske banke, da je to nedopustno početje, ki ga niso dopustile mimogrede tudi države, vlade v drugih državah, kjer so pomagali bankam tako kot smo pomagali v Sloveniji, bi stranka Zares takrat v resnici zapustila koalicijo. No vlada je prisluhnila tem argumentom, zavedla se je, da gre tu za neko temeljno kredibilnost v odnosu do ukrepov, ki jih je sprejemala in kot se je pozneje izkazalo je bila to zelo prava odločitev. Kaj se je namreč dogajalo v tem konglomeratu Laškega? Jaz sem takrat odkrito o tem govoril, Pivovarna Laško mi je grozila s tožbo zaradi tega, ki je seveda niso vložili ker so vedeli, da govorim resnico, namreč da je v ta projekt lastniškega prevzema vključenih, da pri tem ni angažiran samo denar iz teh kreditov iz bank, ampak da se sistematično tudi izčrpavajo podjetja znotraj sistema kot so Radenska, Fructal, Časopisna hiša Delo, tudi sama Pivovarna Laško v ožjem pomenu proizvodnje pijač. To, potem ko se je ta konstrukt Laškega sesul se je videlo kako zelo so ta podjetja bila v bistvu izsesana, če naj tako rečem, v zadnjem obdobju in kakšne težave bo imelo to v prihodnosti za njih. S tem se sooča sedanja uprava in nima lahkega dela.

VODUŠEK: No vi ste seveda zato plačali zelo veliko ceno. Ampak recimo kako pa komentirate dejstvo, danes mislim da je ravno bila informacija, da je gospod Boško Šrot postal tehnološki višek v Pivovarni Laško?

GOLOBIČ: No, to je neka ironija usode. Ne vem kako bi to imenoval. Žal to ne pomaga ne tem podjetjem, ki so v težki situaciji, ne tam zaposlenim, dejstvo je, da je skušnjava, da je podlegel na nek način skušnjavi na nek precej človeški način bi lahko tudi rekli, kar se pa ne bi zgodilo, če mu ne bi stala ob strani takratna vladajoča politika. On je bil eden od redkih izbrancev preko katerih je vlada Janeza Janše želela si zagotoviti oblast ne glede na volilni izid. To je bilo v pismu bivše državne sekretarke Andrijane Starina Kosem jasno zapisano. Prodaja Mercatorja pod mizo in pod ceno Pivovarni Laško in Istrabenzu, kar je bilo dogovorjeno v pisarni predsednika vlade Janeza Janše 13. avgusta 2005, je bila namenjena temu, da v časopisni hiši delo ta stranka pridobi odločilen vpliv, ki bo segel preko mandata ene vlade. To je bilo eksplicitno v tem pismu zapisano, nikoli demantirano. Tako da gre tu za na nek način tipično tajkunsko, če lahko tako rečem, španovijo, kajti tajkuni, ta izraz v tem pomenu, kot ga uporabljamo v Sloveniji prihaja iz držav, tranzicijskih držav in vedno v svoji strukturi pomeni nek netransparenten in za državo škodljiv dogovor med nekom, ki naj bi bil podjetnik in nekom, ki je avtoritarni politik. Tako je bilo v Miloševići Srbiji, tako so nastali tajkuni v

сосednji Hrvaški v času predsednika Tuđmana, tako je bilo v Rusiji v preteklih letih in žal se je na koncu zelo pozno temu pridružila Slovenija in to je velik črn madež. Jaz sem vedno zelo izpostavljal, dejstvo, da ni bilo mogoče si zamisliti, da bi v času Janeza Drnovška prišlo do kakršnegakoli sestanka te vrste, na tej ravni kaj šele s takšnimi posledicami.

VODUŠEK: Ampak vendarle, mislim če sva že pri tajkunih, so prvi tajkuni, oziroma prve te velike zgodbe so se zgodile že prej, pod Drnovškovo vlado.

GOLOBIČ: Katere pa?

VODUŠEK: Recimo BTC, pa še kakšna druga tudi.

GOLOBIČ: Ne bo dolgega spiska. BTC se je zgodil, je bil tudi sodno procesiran po vseh kanalih, je tudi po velikosti neprimerljiv s temi zgodbami Istrabenza in Pivovarne Laško, vendar nikoli v zgodbi BTC-ja ni mogoče zaslediti nobene vloge politike. Nikoli. Kaj šele predsednika vlade.

VODUŠEK: Kaj pa recimo Petan v bistvu?

GOLOBIČ: Ja, ampak v čem je, bom rekel tam, kje je tam vloga politike, na kateri potezi je bi rekel nek predsednik vlade ali pa neka politična stranka sodelovala pri tem, da se je okoli DZS-ja konsolidirala takšna skupina.

VODUŠEK: Ampak če pustiva...

GOLOBIČ: Časopisna hiša Dnevnik na primer, ki je v lasti DZS-ja je bila pred tem v 25 % lasti KD, kmečke družbe še takrat in je DZS začel iz nič in je od malih delničarjev bil pripravljen odkupiti delnice, ki jih bom rekel KD takrat ni bil pripravljen kupiti, ker je računal, da je že tako velik, da jih bo lahko izrinil in tu je bom rekel ta medijski vpliv in nobene politike. Če pa je karkoli pri tem bilo narobe v enem ali drugem primeru, pri BTC-ju so se sodne veje oblasti, tožilstvo v vseh teh mandatih so se s tem intenzivno ukvarjal. Kar se tiče DZS-ja pa ni prav nobenega razloga, da ne bi vse pristojne institucije ukrepale po zakonu zoper vsakogar, ki je tu karkoli imel zraven, če je kaj spornega. In Janez Janša je imel štiri leta na voljo vse vzvode oblasti, tožilstvo, policijo, vse nadzorne institucije praktično, zato, da bi lahko ukrepal. Razen nekaj spektakularnih aretacij, ki so se praktično v nadaljevanju v sodnih postopkih še tožilstvo pravzaprav ni moglo narediti naslednjega koraka, ki so ga očitno precej pred volilne in velikega govorjenja o borbi proti tajkunom se ni zgodilo nič. Proti tako razgretem po razhodu zdajle na primer bivše državne sekretarke Andriane Starina Kosem pri tako hudih besedah, kot so bile izrečene med njimi, je zanimivo, da se ni zgodilo popolnoma nič drugega. Zakaj? Zato, ker so pred tem skupaj počeli stvari, ki bi se razkrile če bi kaj več kot samo retorično si grozili.

VODUŠEK: Ampak če greva na to aktualno, na aktualne zadeve, zdaj znani so nekateri zapisi, da v zakulisju Pahorjeve vlade oz. koalicije poteka hud interesni spopad, ne, zdaj govorijo, da med vami in gospodom Senico, da gre za spopad za vsako mesto v upravah nadzornih svetih velikih podjetji in pa na državnih skladih, in da naj bi ravno iz tega prišel ta spopad tudi, mislim ta spor okrog Ljubljanske banke.

GOLOBIČ: Če nadaljujem tam, kjer sem prej pri Ljubljanski banki končal pravzaprav, tam je kmalu na začetku delovanja koalicije še v decembru lanskega leta je v nekem trenutku glavni tajnik največje

vladne stranke poklical glavne tajnike koalicijskih strank, jih povabil na sestanek in rekel prinesite s seboj imena za te in te nadzorne svete teh in teh gospodarskih družb. Ko je glavni tajnik Bogdan Biščak stranke Zares nas o tem obvestil, sva se skupaj odločila, da se tega sestanka ne bo udeležil. To je bil razlog velike zamere s strani tistih v nekaterih koalicijskih strankah, ki so želeli nadaljevati staro prakso, in iz tega naše poteze iz protesta, ki sem ga zaradi tega izrekel predsedniku vlade Borutu Pahorju in mu je prisluhnil, je potem nastal kas, kot način, ki naj zagotovi večjo transparentnost pri tem kadrovanju, kjer naj se določijo kriteriji, kjer naj ministri prevzemajo odgovornost, ne bom rekel partijski sekretarji, in to mukoma uveljavimo, ne brez težav, in če sem znotraj tega bom rekel imel kakšne interese, ki so ne transparentni, ogrozil ali oškodoval in sem zato deležen kakšnih posledic, bom rekel jih z veseljem nosim še naprej. Dejstvo pa je, da dokler bo Zares v tej vladni koaliciji, se to tako kot se je v preteklosti dogajalo, ne bo, in to je vse kar lahko rečem. Sicer pa v svojih prizadevanjih znotraj vlade ne naletavam na nobenega odvetnika.

VODUŠEK: Dobro, ampak vendarle v bankah se je zdaj zbralo po tem, ko so pač padle te zgodbe, zdaj če jih imenujemo tajkunske ali kakorkoli, se je zbralo precej premoženja, in v bistvu teza je, da se pač, da je, da poteka boj oz. zakulisni za to, komu se bo pravzaprav to premoženje prodalo oz. komu, banke verjetno tega premoženja dolgoročno ne bodo držale in ga bodo prodale. Zato pravzaprav, zato je bil tak spopad za ta mesta na Ljubljanski banki.

GOLOBIČ: Banka bo morala to prodati. V banki je morda v prvem koraku tudi kdo imel kakšne takšne motive. Vendar mislim, da je bila v nadaljevanju po nekem odprtem postopku, predvsem potem ko je bil imenovan nov nadzorni svet, ki ga sestavljajo kompetentni strokovnjaki, profesionalci, ki so tako rekoč neoporečni z vidika kariere v tovrstnih institucijah je bila izbrana kvalitetna uprava, in dvomim, da je ta uprava takšna, ki bi lahko, da bi nanjo lahko kdorkoli vplival v smislu takšnih interesov.

VODUŠEK: Komu naj proda, komu naj bi prodali?

GOLOBIČ: To bo zelo pod očesom javnosti. Tudi opozicije in tudi če lahko tako rečem opozicije takšnim ambicijam znotraj vlade, ki jo zanesljivo predstavlja stranka Zares. Tako, da to vprašanje, ki ste ga odprli je legitimno, je realno, nevarnost je tu vedno ko država ima možnost vplivati na to, da se bo neko premoženje prodalo je treba biti zelo pozoren. Razprave tako ob preoblikovanju KAD-a, razprave glede njegove usode in usode SOD-a so zelo pomembne, ker se skozi njih vidi, ali vzpostavljamo mehanizme, tudi razprave o oblikovanju agencije za upravljanje državnega premoženja, ali se skozi to vendarle vzpostavljajo evropsko primerljivi mehanizmi korporativnega upravljanja državnega premoženja, ki lahko državljane pravzaprav pomirijo z vidika tega, da z nekaj manj strahu gledajo kaj država tako rekoč z njihovim premoženjem počne. Vedno pa morajo ostati pozorni in to nikomur ne gre v naprej zaupati, in prav je, da se budno spremlja in točno ti deleži, alternative pa ni bilo. Saj alternativa je bila, ali jih prepustiti tem, ki so jih poskušali pravzaprav brez lastnega denarja in brez neke resne podjetniške vizije in ambicije si prisvojiti, ali jih kar prepustiti, da propadejo. Banke niso imele izbire, s tem so bila posojila, ki niso bila vračana zavarovana, zdaj je to premoženje tam, tam ne more ostati, banka ni namenjena temu, da upravlja s tem. Kdo ga bo, kako ga bo, in kaj bo v strateškem pomenu se zgodilo s temi naložbami je pa zelo važno vprašanje, ker gre tukaj tudi za zelo pomembna slovenska podjetja, ki širi blagovne znamke, tako, da zanesljivo pozorno, skrbno in tu mislim, da tako minister Križanič kot minister Gaspari, minister Lahovnik, ki se s tem vprašanjem ukvarjajo v vladi, vlagajo veliko napora, da bi se najboljše prakse iz držav OECD-ja tudi v sodelovanju s strokovnjaki iz OECD-ja ta mehanizem uredil.

VODUŠEK: To se pravi, v bistvu vi zanikate, da bi recimo vplivali zdaj okoli teh, pri tem zadnjem, zadnjih kadrovske spremembah v Novi Ljubljanski banki, ker sem zopet zasledil en zapis Dnevnika mislim, da, da naj bi vi in Mitja Gaspari preprečila, da bi gospod Matej Narat bil ponovno v novi upravi, bil je (manjkata besedi).

GOLOBIČ: Te naloge pri tem zanesljivo nisva imela, sva se o tem pogovarjala, ko se je ta zapis pojavil. Je bilo pa znano najino stališče že prej, bilo je javno izrečeno že mesece preden se je pravzaprav ta vrtiljak v Novi Ljubljanski banki odvil. Potem ko je vlada sprejela sklepe s katerimi je ugotovila, da so uprave obeh državnih bank odgovorne za slabe naložbe v kredite, ki niso mogli biti vrnjeni in so bili slabo zavarovani, o katerih smo prej govorili, da te uprave ne uživajo več zaupanja vlade. In če je vlada to rekla, potem to velja za celotno upravo. Draško Veselinović je prišel pozno. Kaj, on ni imel s temi krediti praktično nič. On je odstopil sam. Tisti, ki so pa ostali v upravi, pa so bili pri tem aktivno udeleženi. In bilo bi, ne govorim o neki kazenski odgovornosti, to je stvar drugih institucij, vendar bi bilo po mojem mnenju nehygienično, če ne bi novemu predsedniku uprave omogočili, da si imenuje ekipo iz novih ljudi, ki niso obremenjeni s temi starimi zgodbami in bodo banko lahko vodili naprej, ne pa se ukvarjali s tem kako sanirati stvari za nazaj in predvsem poskušati opravičevati tisto kar je bilo slabega v preteklosti.

VODUŠEK: Zdaj ravno žal iz teh zgodb se je pravzaprav kot sva prej že govorila rodila ta afera Ultra. Zdi se, da ste bili takrat prvič nekako frontalno soočeni z mediji in, da mogoče ne vem niste bili najbolj pripravljeni na tak frontalni spopad.

GOLOBIČ: To je približno tako kot če bi ne vem za Božič pred ne vem tremi leti, štirimi, ko se je zgodil cunami na Tajskem nekemu, ki je bil na plaži in ga je val desetmetrski je šel proti njemu, in rekel, da ni bil pripravljen, ker ni bom rekel ga prebil z enim odločnim kravlom. Preprosto na nekaj takega ne more biti pripravljen. Ta bom rekel nesorazmernost, ta agresivnost pravzaprav, ki je tu bila na delu, mislim, da si zasluži posebno analizo in da bo kdaj morda se kdo bolj objektivno kot jaz s tem ukvarjal. Namreč kaj vse je bil motiv, toliko pišočin in tudi med njimi razmišljujočin ljudi, da so se usedli na ta vlak ali vključili v ta stampedo kot bi rekel pokojni predsednik Drnovšek. Tako, da tu je težko reči, da si pripravljen nisi pripravljen. Dejstvo pa je, da so mediji objavili neresnico o nezavarovanih kreditih, da sem jaz bil tisti, ki sem zahteval od podjetja, da objavi vse tiste podatke s katerimi so bile sicer seznanjene vse pristojne institucije od davčnega urada že pred leti, do proti korupcijske komisije, da sami to povedo javnosti, to so povedal. Sam sem povedal zakaj sem zamolčal delež v tem neaktivnem podjetju v tistem trenutku volilne kampanje leta 2008 v anketi enega časopisa, to pripoznal kot napako, zmoto, se za to opravičil in resno razmislil o tem, potem kot sem rekel tudi povprašal marsikoga kaj naj v nadaljevanju storim. To se v slovenski politiki ni pogosto zgodilo in zdi se mi res precej licemensko, ni pa to moj problem, da ljudje, ki niso nikoli v življenju zmogli pravzaprav niti približat takšnemu odnosu do lastnega početja, tu bi na nek moralistični zvon. Morate razumet, jaz sem leta 2004 že enkrat bil pod takšno medijsko, glomazno atako, ko so bile izredne seje tudi na temo podjetja Ultra, ne, da bi karkoli bilo dokazano, v naslednjih štirih letih kot sem rekel tudi z zlorabo policije, je Janševa vlada poskušala dokazati kakšno trditev iz tistih izrednih sej. Naročila je veliko število revizij v vseh podjetjih. Nobena od njih ni potrdila navedb. Nasprotno, ugotovili so, da so bili vsi posli nesporni, transparentni in za podjetje koristni. Daleč, niti približno tako veliko, kot se je takrat o njih govorilo, in kljub temu je bilo podjetje z 250 zaposlenimi, mladimi, vsi so bili ko sem prišel leta 2003 v to podjetje, razen enega, mlajši od mene, so bili žrtvovani na nekem političnem oltarju ali pa nekem žrtveniku ene, enega političnega masakriranja, in ko se je to skozi leta ugotovilo,

da je pravzaprav za vsem tem samo politični motiv diskvalifikacije, ni bilo nikogar, ki bi pravzaprav to reflektiral in to pripoznal kot nekaj nedopustnega. Na koga bi jaz lahko računal v besu volilne kampanje 2008, ko je bilo očitno, da se ena opcija tako zelo krčevito želi ohraniti na oblasti z angažiranjem milijonov evrov v brezplačnike, ki so več mesecev izhajali in diskvalificirali vse druge, razen njih samih, torej stranke SDS, na koga bi se lahko zanesel, da bo razumen, in upošteva dejstva, presoja o tej zadevi. To je bila moja zavestna odločitev, pripravljen sem bil že takrat in sem danes živeti z njenimi posledicami. Če bi mislil, da je karkoli nezakonitega v vsem skupaj, da je en evro, ki je sporen v celotni zgodbi ali kakorkoli pridobljen na nepošten način, bi se že davno iz politike umaknil oz. vanjo sploh ne bi vstopil. Preiskava bo to pokazala. Vse te zgodbe o nekem velikem premoženju bodo na koncu demonstrirane ne samo kot laži. Resnica pa je o povsem seveda drugačni situaciji, situaciji, ki je zelo običajna in temelji na dolgovih.

VODUŠEK: Dobro, jaz predlagam, da nadaljujete s to temo po oglasih. Pozdravljeni zopet v oddaji Vroči stol, pogovarjamo se z Gregorjem Golobičem. Zdaj Petanova državnozborska komisija, ki zbira to gradivo ima zelo dolg naslov oziroma...

GOLOBIČ: Pol strani.

VODUŠEK: O sumu klientelizma in koruptivnega ravnanja pri pridobitvi znatnih javnih nepovratnih sredstev in poslov na javnih naročilih za gospodarske družbe.

GOLOBIČ: Ne boste prišli do konca do konca oddaje.

VODUŠEK: Očitajo vam tudi, da ste neupravičeno dobili status (manjka beseda) in še druge zadeve. Kaj pravite na to? Vi ste zahtevali status preiskovanca?

GOLOBIČ: Tako je, ker bom rekel zelo zanimivo, da v vsej naglici tik pred volitvami evropskimi, lansirana zgodba in potem dolgo časa kaj pravzaprav naredit z vsem skupaj, potem ko niso uspeli na prvo žogo me bom rekel...

VODUŠEK: Spravit iz politike.

GOLOBIČ: Bom rekel spravit z odra in so bili zelo razočarani in so se odločili bom rekel za to cvretje, dolgotrajno cvretje. Parlamentarne komisije so znane po tem, da delajo do konca mandata in po možnosti tudi ne končajo svojega dela, kar je na koncu vedno tudi rezultat neke zarote, in tu so se odločili očitno postopati enako. Dolgo časa je trajalo, da je bila ustanovljena. Potem ko je bila ustanovljena, dolgo časa, da je imela prvo sejo, jaz sem počakal še do druge seje in ko se je tam izkazalo, da ni pravzaprav oz. da je ambicija te komisije oz. njenega predsednika poleg tega, da je dobil dodatek za to delo, to delo razvleči čez cel mandat, sem zahteval v skladu z zakonom o parlamentarni preiskavi status preiskovanca. Morate vedeti, da je to prva v zgodovini slovenskega parlamentarizma, ki pozna že mnogo preiskovalnih komisij, preiskovalna komisija, ki meri in v samem imenu ali predmetu svojega dela, imenuje konkretne osebe, torej mene. To se do zdaj še ni zgodilo.

VODUŠEK: Ker so vedno pustili odprto.

GOLOBIČ: Vedno so neko temo izbral, tukaj pa mene. Bom rekel...

VODUŠEK: Oziroma politično.

GOLOBIČ: Bom rekel v tej situaciji, kjer je jasno, da sem jaz preiskovanec, mi ne želijo dati statusa preiskovanca zato, ker ne želijo, da sem tam prisoten. Ker ko imam status preiskovanca, sem prisoten na sejah te komisije, me morajo tja vabit, imam pravico tudi sam predlagat dokaze, zahtevat, da se zasliši priče in tako naprej, to jim pa ne diši. Zakaj ne? Zato, ker vedo, da njihove zгодbe, njihove obtožbe nimajo prav nobene dejstvene podlage. In ta naslov, dolg naslov dokazuje to najbolje, ker je v naslovu je vse tisto kar naj bi dokazali in namesto tega, da bi bilo treba karkoli dokazati. Zato bom jaz to aktivno vlogo kljub temu, da sem s časom precej na tesnem, poskušal diktirati tempo, da bo ta komisija pošteno opravila svoje delo in da bo zahtevala podatke. Koalicija je tudi dopolnila zelo splošne sklepe, ki jih je predlagal predsednik komisije v smislu, naj se pridobijo podatki o vseh kreditih ne vem desetih podjetji, od ustanovitve naprej pa ne vem kaj, za 20 let nazaj, kot da ima to kakšno zvezo s tem kar se tu preiskuje, so dali, zahtevali pa konkretne podatke tako od bank o zavarovanju kreditov, kot vseh drugih primerih. In gospod Petan bo imel na tej komisiji bom rekel veliko dela in poskrbel bom za to, da si bo plačo tudi zaslužil.

VODUŠEK: To se pravi lahko zagotovite, da komisija tudi če bo potovala v Syngapur ali ne vem kam, ne bo našla več nobenih vaših deležev v teh podjetjih?

GOLOBIČ: Zdaj bo kdo pomislil, da hočem biti preiskovanec zato, da bi z njo potoval v Syngapur, ker tam še nisem bil tako, da upam, da se takšnega turizma ne bodo šli za davkoplačevalski denar.

VODUŠEK: Ja zdaj je velika debata...

GOLOBIČ: Imajo možnost bom rekel se pozanimat o vsem.

VODUŠEK: Dobro, zdaj omenili ste brezplačnike, najprej ravno v tem času je pred dnevi Delo objavilo v bistvu nekako povezavo med afero Patria in financiranjem stranke SD-ja oz. brezplačnik, zdaj Björquist je to zanikal, kaj pravite o tej aferi Patria?

GOLOBIČ: O aferi Patria?

VODUŠEK: Ja oz. o, mogoče o teh zadnjih, o tem zadnjem sporu.

GOLOBIČ: To težko komentiram. Jaz s temi bom rekel informacijam o tem seveda ne razpolagam. Sem pa na problem teh brezplačnikov opozoril že takrat ko so izhajal. Nisem bil edini. Dejstvo je, da sta bila to dva časopisa, slovenski Tednik in Ekspres, ki sta izhajala eden devet mesecev in drugi šest mesecev, zelo redno v izjemno visoki nakladi, in da vsak, ki zna, ki ve s kakšnimi stroški je takšno, takšna časopisna dejavnost povezana, si lahko izračunal, da je vrednost tega projekta znašala več milijonov evrov. To, da so bili ti časopisi tiskani v sosednji državi Avstriji, da so torej bili vsi stroški za tiskanje teh časopisov plačani tam, in da verjetno stranka SDS, ki je bila očitni promotor teh časopisov, saj je bil njen podpis v vsaki številki na način, da so vse številke govorile pozitivno samo o njih, in negativno o vseh drugih. To dejstvo pomeni, da je to plačal nekdo od zunaj. Ali je bil ta vir Patria, provizija od Patrie ali kaj drugega, je pravzaprav manj pomembno. Dejstvo je, da je neka publikacija, ki je nastajala v tujini, v Sloveniji grobo intervenirala s kršenjem vseh novinarskih standardov, intervenirala volilno kampanjo v korist vladajoče stranke SDS, ki je tudi edina se pozitivno izražala o njihovem delu. Spomnimo se izjav ministra Zvera takrat ali pa predsednika stranke Janeza Janše, ki si je želel, da bi bilo več tako kvalitetnih časopisov. Tako, da ta stvar sama po sebi mora vzbujat pozornost in prav bi bilo, da stranka SDS da jasne odgovore na vprašanje kako je ta časopis bil financiran. Sam tega ne povezujem s Patrio, se mi niti ne zdi pomembno. Dejstvo pa je, da

je to problem. Mimogrede tudi distribucija tega časopisa, ki ga je, jo je izvajalo po Sloveniji po slovenskih gospodinjstvih izvajala Pošta Slovenije, po izjemno nizki ceni kakršne na primer Rdeči Križ ni uspel nikoli doseči, z argumentom, da gre za dolgoročno pogodbo, da bodo ti časopisi izhajali več let, bili so pa ugasnjeni dan po volitvah in podjetja, ki so jih izdajala, so bila praktično, so bila že likvidirana oz. se jih hoče ali se jih je že izbrisalo. Tako, da to kaže bom rekel na pol angažma neke vladajoče sile, da bi skozi ta dva medija spremenila volilni izid.

VODUŠEK: Zdaj, sicer finski preiskovalec Björquist ni potrdil direktne povezave, ampak...

GOLOBIČ: No tudi jaz, tudi meni sama stvar bom rekel po sebi neodvisne od Patrie je vredna resne preiskave.

VODUŠEK: Ampak zanimivo je to, Janez Janša pravi, da je zaradi te finske resnice o partiji, o Patrii in...

GOLOBIČ: In njegovi partiji.

VODUŠEK: O Patrii, da je zaradi tega izgubil volitve v bistvu in da se je takrat, da je to bila volilna prevara, in zdaj na nek način sta, ste v različnem obdobju, ampak vi ste pravzaprav doživeli neko podobno zadevo v bistvu s to afero Ultra.

GOLOBIČ: No težko bi rekel, da bi to karkoli lahko primerjalo. Tam je šlo za nek posel, državni posel, ne transparenten, za sporno proti korupcijsko klavzulo, z izjavami, ki so se izkazale za neresnične, o tem, da se kupuje 137 popolno opremljenih vozil, kar ni bilo res in tako naprej, z bom rekel akterji, ki so medtem javno znani, tožijo celo Patrio na izplačilo provizije, ker so dobili posel s Slovenijo, kot, da Slovenska vojska rabi nekega trgovca z Dunaja zato, da bi z enim podjetjem sklenila posel o nakupu orožja. To se odvija vse javno, transparentno in tega res ni mogoče primerjati s to afero pred evropskimi volitvami v zvezi z menoj, ki ste jo omenil. Z Janezom Janšo sva v predvolilnih soočenjih na parlamentarnih volitvah o tej zadevi veliko govorila. On je že takrat ponavljal, da je to bom rekel poskus kako prepričati ga, da zmaga na volitvah. Jaz mislim nasprotno, da je on poskušal to afero izkoristiti v svoj prid, in moje mnenje je, da mu v volilnem smislu ni škodovala. Tudi po mojem prepričanju ni imela nobene zveze s komerkoli v Sloveniji. Je pač bila koencidenca, da je v tistem času na finski televiziji zgodba o Patrii, ki se je nanašala sicer in izhajala iz spornih poslov Patrie v Egiptu kolikor vemo, pojavila, vendar jo je cel propagandni aparat Janeza Janše na nacionalni televiziji in v teh brezplačnikih in drugje poskušal obrniti njemu v prid. Najmanj kar je dosegel, jo je nevtraliziral. Tudi mi kot opozicija takrat nismo iz tega delali ključne predvolilne zgodbe, nikomur nismo nič očitali, tudi njemu ne. Očitali smo, da posel ni transparenten, da bi bilo dobro stranka Zares, da bi se zamenjalo proti korupcijsko klavzulo, ki je zdaj takšna, da ne omogoča Sloveniji, da bi zavarovala svoje interese tudi v primeru nesporno izkazane korupcije dokler to ne bo pravnomočno, to pa lahko traja vrsto let, toliko časa, da je pogodba pravzaprav že zaključena, in tako kot na nek način je stranka Zares kljub tej aferi, tu se pa morda vaša paralela ujema, uspela kot edina izmed novih strank dobiti evropskega poslanca, tudi stranka SDS zaradi tega po moje ni utrpela v smislu volilnih glasov nobene škode. Stegnila je svoje vrste nasprotno. Ljudje so stranko SDS zavrnilo zaradi tega, ker je počela štiri leta, zaradi avtoritarnega načina vladanja, zaradi strahu s katerim je uveljavljala svojo prevlado zaradi odsotnosti kakršnegakoli dialoga s katerokoli družbeno skupino zaradi poskusov vztrajnih podrejanja vseh nadzornih institucij in medijev, to je bil razlog poraza, in to je pač zgodba o bom rekel sladkih limonah in kislem grozdju, ki jo razširjajo v SDS, da bi se prikazali kot žrtev.

VODUŠEK: Ampak zdaj če se vrneva na to afero, vendarle se zdi, da tu ta afero Ultra je pa nastala zelo mislim, vse v tisti prvi fazi kot sva prej že ugotavljala zelo preko koalicijskega bloka oz. pri vaših v bistvu koalicijskih partnerjih, kar je pa malo presenetljivo, mislim.

GOLOBIČ: No vi ste to omenil že prej, jaz sem rekel, da seveda je očitna vloga bivšega predsednika uprave NLB-ja Draška Veselinovića, ali je bom rekel stranka na kateri liste je kandidiral na parlamentarnih volitvah imela kaj pri tem, tega ne vem, tega ne želim komentirat. Preprosto dejstvo pa je, da kakor zdaj sodelujemo v koaliciji in s Katarino Kresal sodelujeva korektno in smo dobri koalicijski partnerji, ki se vzajemno podpiramo pri pomembnih koalicijskih projektih, tudi najtežjih kot so na primer izbrisani, da smo si po drugi strani vse stranke konkurenčne. Stranka Zares na nek način, ki je kot nova stranka pravzaprav dosegla ta izvrsten uspeh, iz nič je nastala po enem letu je na parlamentarnih volitvah prišla v parlament in to na tretje mesto z vsemi strankami, to je seveda razburkalo obstoječe stanje, tak je bil naš namen in razumljivo je bilo pričakovati reakcije. Če so se, če so tu pristavili lončke tudi drugi, se mi zdi to zelo verjetno, ampak to sodi k politiki, tu ne bi moraliziral. Tisto kar je ključno v tej zadevi, je, da so obtožbe, ki so jih izrekli na moj račun neresnične in to bo ta preiskava pokazala. To je tisto kar bo na koncu štelo.

VODUŠEK: Kaj pa, mislim kaj pa ta razkriti delež na Nizozemskem, je to gospod Urbanija naredil na svojo pest, ali je to...

GOLOBIČ: Po mojem naročilu.

VODUŠEK: To se pravi...

GOLOBIČ: Jaz sem zahteval po tem ko je bil ta medijski bom rekel ta medijska potvorba, zaradi katere je bil novinar nacionalne televizije Krebš tudi obsojen oz. mu je bila očitana kršitev novinarskega kodeksa pred častnim razsodiščem društva novinarjev Slovenije. Ta izmišljena zgodba o nezavarovanih kreditih je botrovala temu, da je podjetje Ultra po štirih letih ponovno razgrnilo vsa dejstva in na mojo zahtevo tudi to strukturo lastniško v tem podjetju, ki je bilo (manjkajo besede), od katerega nisem ne jaz ne kdorkoli drug doslej imel niti evra prihodka, kjer sem delež vplačal sam s svojim denarjem in to je bil trenutek v katerem sem ocenil, da pravzaprav je prav, da tisto kar sem v času volilne kampanje zaradi zlorab, ki so bile, ki so bile zelo predvidljive in nadaljnje dogajanje potrjuje kako zelo je bilo to predvidevanje točno, da se to razkrije in sam sem zahteval, da podjetje ko razgrne, vse razgrne, razgrne tudi to. So pa bili vsi podatki z imeni in priimki, zato tu ne gre za nobene poštno predale, kjer so skrite neke gospe z brado kot je gospod Jankovič trdila za znamenite lastnike podjetja Kolonel, ampak je šlo za imena in priimke realnih lastnikov, solastnikov in ta imena so bila sporočena v letih 2006 in 2007, ko je podjetje nastalo vsem pristojnim davčnim institucijam v Sloveniji.

VODUŠEK: Omenili ste gospoda Jankovića. Kakšna bo pravzaprav njegova vloga, o tem se precej špekulira. Zdaj na vašo konvencijo ni prišel, pozdravil je konvencijo. Bo gospod Jankovič tako kot je v nekaterih medijskih špekulacijah združeval na prihodnjih volitvah te, postal vodja teh levo sredinskih strank in se on potegoval za naslednji mandat oz. kaj je v bistvu res okrog te njegove vloge?

GOLOBIČ: To je treba vprašat njega. On je napovedal pred dnevi ali tedni, če se ne motim, da bo nekje po novem letu sporočil svojo odločitev ali bo ponovno kandidiral za župana ali ne. Mislim, da je prinesel v Ljubljano nek nov veter, veter neke učinkovitosti tudi po zaslugi tega, da ima za seboj

zadostno podporo v mestnem svetu, da nima neke koalicije, ki bi ga, ker je njegova lista dovolj močna, ki bi ga pravzaprav s strankarskimi igrkami onemogočala. Res, da se je mesto v svojem razvoju znašlo pred težavo tako kot tudi druga podjetja, tudi mesto je neke vrste podjetje. Zaradi krize, zaradi bom rekel prenehanja mnogih gospodarskih aktivnosti, investicij in tako naprej. Padle so cene zemljišč in da je znotraj tega nekateri projekti njegovi so zastali. Mnoge pa je uresničil zato verjamem, da se bo njegov razmislek nagnil v smer ponovne kandidature, kar se mi zdi za mesto Ljubljana dobro. Videli pa bomo kako se bo odločil sam.

VODUŠEK: Ampak recimo bo Zares nastopila s svojim kandidatom na volitvah v Ljubljani, ali bo podprla gospoda Jankovića, ker zdaj v bistvu če pogledamo, je ključna podpora oz. na njegovi listi ključni ljudje, na njegovi listi so vendarle ljudje iz Zares?

GOLOBIČ: Ja vendar so najprej bili ljudje na njegovi listi. Ker je on kandidiral leta 2006, v jeseni so bile lokalne volitve, kandidiral je s svojo listo, na njo je uvrstil vrsto bom rekel uglednih ljudi, izkušenih tudi v ljubljanski politiki, nekaterih med njimi žal ni več, kot pokojnega Petra Božiča, ki ga pravzaprav Ljubljana v tem smislu tudi pogreša. Kasneje je nastala stranka Zares, dobro leto dni kasneje, in posamezniki iz te liste, ki ni stranka, ampak je vezana na ljubljanske projekte, kot je bilo večkrat povedano, so se pridružili ustanovitvi nove stranke, ki jim je namen biti nacionalna stranka v Sloveniji. Ta dvojnost pri tem ni nobena ovira. Mi smo suvereno ustanovili tudi ljubljanski odbor stranke Zares, mestni odbor, vodi ga predsednik državnega zobra trenutno dr. Pavle Gantar, ki ima svoje poglede, svoja stališča, in bom rekel nismo medtem ko so svetniki, ki so bili izvoljeni na Jankovićevi listi, tam korektno tudi ostali.

VODUŠEK: Ampak bodo zdaj na naslednjih volitvah še ni odločitve.

GOLOBIČ: Se bodo, mestni odbor se bo odločil glede tega ali bo imel svojega županskega kandidata ali ne. Jaz mislim, da je možno oboje, realno pa je v primeru pozitivne odločitve gospoda Jankovića pričakovati, da bo izrazil favorit in bi v tem smislu podpora najmanj v drugem krogu bila nedvoumna. Če se pa ne bo odločil, pa bo seveda stvar drugačna, zato je preuranjeno zdaj soditi. Počakajmo, da vidimo kako se bo odločil sam in potem so na potezi naše članice in člani v Ljubljani.

VODUŠEK: Dobro, vi ste že na začetku odgovarjali na vprašanje, ki smo ga poslali gledalcem Bo Gregor Golobič kdaj predsednik vlade, pa predlagam, da vseeno pogledamo rezultate, mislim, če nam lahko, to se pravi 56 % vprašanih meni, da DA, 44 NE, kaj pravite na to?

GOLOBIČ: Demantiral ste, ste me demantiral. Očitno je za moje sovražnike še veliko dela, ker ta rezultat jih bo motiviral, da nadaljujejo s svojimi akcijami, jaz pa bom poskušal ostati tak kakršen sem in delati stvari, ne pa graditi kariere.

VODUŠEK: To se pravi vsaj v tem mandatu ostajate predsednik Zares in minister in potem se boste pa odločali?

GOLOBIČ: Minister dokler bo taka volja predsednika vlade in tudi moje stranke, mandat v stranki pa mi poteče prihodnje leto, imamo tri letni mandat. V jeseni ali bom ponovno kandidiral ali ne je spet vprašanje, ki je preuranjeno.

VODUŠEK: Se niste še odločili?

GOLOBIČ: Seveda ne, ne, sem šele na dveh tretjinah. Spet, o tem bodo odločale vse članice in člani na volitvah, sam bom pa tudi temeljito pretehtal, videli bomo.

VODUŠEK: Jaz se vam zahvaljujem gospod Golobič za sodelovanje v nocojšnji oddaji, vam spoštovane gledalke in spoštovani gledalci pa seveda vas vabim, da si čez nekaj minut ogledate tudi oddajo Požar Report, vidimo se naslednjo sredo.